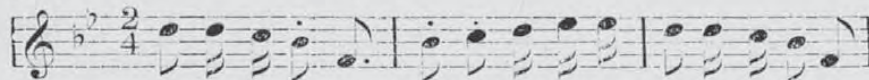


— 186 —

EIT KOROL

ME ZI

Eleib a hun mignoned, tuchentil béléan ha réral, en des goulennet genemb soñnenneu de gorol (pé de zansal) aveit ma veint kañnet é léb er soñnenneu gallek lous e zou bremen her stank é mesk en dud iouank. Chetu unan amen, eit gobér en dro, hag e hel bout kañnet get en ol. Cherret é bet ar er mézeu ; lod a hul lénerion hé hanaù marse ; mes er ré n'hé hanaùant ket en dou sur plijadur e korol geti.



M'es un ti ar ribl er Blañoeh lu-ra ! M'es un ti ar ribl



er Blañoeh M'es un ti ar ribl er Blañoeh Hag e zou to - el



get kranpoch !

M'es un ti ar ribl er Blañoeh lura ! Er foinigel e zou *papa* (1)
(1^{er} g.) Er cheminal e zou bara.

Hag e zou toet get kranpoch !

En nor e zou ur gatéuen,
Er glustreu tammeu amonen.

Er mangoérieu'zou tro ha tro
E zou groeit get keulad leah-tro.

Hag, un dé ma oé deit nan d'ein,
M'es fondet me zi de zèbrein !

Hag er hibriad e zou silieu
Hag en trestier goëdigenneu.

Bremen p'em es débret me zi,
Chetu mé peur avel ur hi...

Léren en ti zou ioud silet,
Get fars é ma groeit en uéled.

Dastumet get L. HERRIEU.

(1) Kaud gunéh eit er vugalé

Dalhamb perpet doh korolleu hur-bro : ind e zou braù, ind e zou fur.